ఆదిలోనే హంసపాదు

ఆ వీధిలోవున్న చాలామందికి మల్లే రమణ దంపతులక్కూడా తమ అబ్బాయిని ఇంగ్లీషు మీడియమ్ స్కూల్లో చేర్పించాలన్న వుబలాటం రేకెత్తింది. అది ఈనాటిది కాదు. వాళ్ళబ్బాయి పుట్టినప్పట్నుంచీ ఈ కోరిక వారి మనసుల్లో స్థిరనివాసం యేర్పర్చుకుంది.

ఎంత మనం ఇంగ్లీషు వద్దు మొర్రో అంటున్నా ఇంగ్లీషు మీడియమ్ స్కూళ్ళు రోజురోజుకీ పెరుగుతున్నాయేగాని, తరగడంలేదు. అందుకు కీలకమైన కారణం యేమీ లేకపోయినా, కేవలం తమ పిల్లలు ఇంగ్లీషులో మాట్లాడాలన్న కోరిక, వారి నడవడికలో స్థిరత్వం, క్రమపద్ధతి యేర్పడుతుందన్న విశ్వాసం తలిదండ్రులలో పెరిగిపోవడమే. అందులో కొంత నిజమూ లేకపోలేదు.

రమణ భార్య రమకి పక్కింటి పిల్లలు వాళ్ళమ్మని 'మమ్మీ' అని పిలుస్తూ వుంటే ఎంతో ముచ్చటగా ఉంటోంది. తనకీ తన కొడుకు అలా సంబోధిస్తుంటే ఎంత ఆనందంగా వుంటుంది అన్న ఆరాటం ఆమెని గిలిగింతలు పెట్టింది.

"ఏమండీ! మనబ్బాయిని కాన్వెంటులో చేర్చాలనుకున్నాం కదా! ఏమైనా ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారా?" అని అడిగిందో రోజు, భర్త రమణని.

"వాడు పుట్టిందగ్గర్నించీ మనం అనుకుంటున్నదేగా ఈ విషయం. అందుకే ఈ మధ్యనే ఓ అప్లికేషను పెట్టాను" అన్నాడు రమణ.

"అయితే సీటు దొరికిపోవచ్చునంటారా?" ఆసక్తిగా అడిగింది రమ.

"అదెట్లా చెప్పగలం అప్పుడే? హెడ్ మిస్ట్రెస్ మాత్రం గ్యారెంటీగా సీటు దొరుకుతుందని చెప్పలేనంటోంది."

రమ నీరసంగా మొహం పెట్టింది.

"అదేమిటండీ? మన అబ్బాయిని చేర్పడానికి ప్రయత్నించినపుడే ఈ పరిస్థితి రావాలా?" దిగాలుగా అందామె.

"ఈ పరిస్థితి ఎందుకు రాదు చెప్పు? ఇప్పుడు చాలా మంది ఈ ఇంగ్లీషు మీడియమ్ స్కూళ్ళకి ఎగబడుతున్నారు. అప్లికేషను పెట్టుకున్న ప్రతి వ్యక్తికి సీటివ్వడం సాధ్యమా?"

"మరేం చేస్తారట....?"

"ఏదో పరీక్ష పెడతారు. అందులో మనబ్బాయి ఉత్తీర్ణుడైతే సీటిస్తారు."

"అలాగయితే ఫరవాలేదు. మీరు వాణ్ణి బాగా తర్ఫీదు చెయ్యాలండీ. ఎలాగయినా మనవాడికి సీటు దొరకాలి."

"ప్రయత్నిస్తాంలే!" తాపీగా అన్నాడు రమణ.

రమ నీరసంగానే నిట్టూర్చింది. భర్త మాటలు అంత ఆశాజనకంగా అనిపించలేదామెకి. అయితే, పూర్తిగా ఆశని వదులుకోదల్చుకోలేదు.

* * *

తీరా పరీక్ష ఎప్పుడు పెడతారోనని వాకబు చెయ్యాలని స్కూలుకి వెళ్ళిన రమణ పిడుగులాంటివార్త విన్నాడు. అదేమిటంటే, పిల్లలకు పరీక్షపెట్టరని, తలిదండ్రులు చదువుకున్న వాళ్ళయి వుండాలని, వాళ్ళకే యింటర్వ్యూలాంటిదేదో వుంటుందని.

రమణకి కళ్ళుతిరిగినట్టయింది. ఈ నిర్ణయం తమకి బొత్తిగా అనుకూలమైనది కాదని అతనికి తెలుసు. ఎందుకూ అంటే, తన భార్య రమ ఎనిమిదో క్లాసు వరకూ చదివి, స్కూలుకి గుడ్‌బై కొట్టిన వ్యక్తి. అంచేత ఆమెకి ఇంగ్లీషు మాట్లాడంలో ఎంత పరిజ్ఞానం వుందో అతనికి బాగా తెలుసు. అందుకే నిరాశతో, గుండె బరువుతో తెల్లమొహం వేస్తూ యింటికొచ్చాడు.

భర్త అదోలా వుండడాన్ని గమనించింది రమ. ఆయన యెందుకలా వున్నారో ఆమెకీ అంతుచిక్కలేదు.

"అలా వున్నారేమండీ?" ప్రశ్నించింది కంగారుపడుతూ.

రమణ నిస్పృహతో ఓ నిట్టూర్పు విడిచాడు.

"అబ్బాయిని స్కూల్లో చేర్పించే విషయంలో మనం వూహించిందంతా తారుమారయింది రమా!" దిగాలుగా అన్నాడు కుర్చీలో కూలబడుతూ.

అబ్బాయిని యింకా స్కూల్లో చేర్పించకముందే అవరోధాలు ఎదురవుతున్నందుకు హతాశురాలయింది రమ.

"ఏమయ్యిందండీ?" దిగాలుపడుతూ అంది.

"వచ్చిన దరఖాస్తులు చాలా వున్నాయట. అందుచేత అడ్మిషను కావాలనుకున్న పిల్లలకు పరీక్ష ఎలాగో వుంటుంది. దాంతోపాటు పిల్లల తలిదండ్రులకు ఇంగ్లీషు పరిజ్ఞానం యేపాటుందో చూసి మరీ పిల్లలకు సీటిస్తారట. ఈ సంవత్సరం నుంచి యిదో కొత్త తరహా పద్ధతి ప్రవేశపెట్టారట" చాలా నిరుత్సాహంగా అన్నాడు.

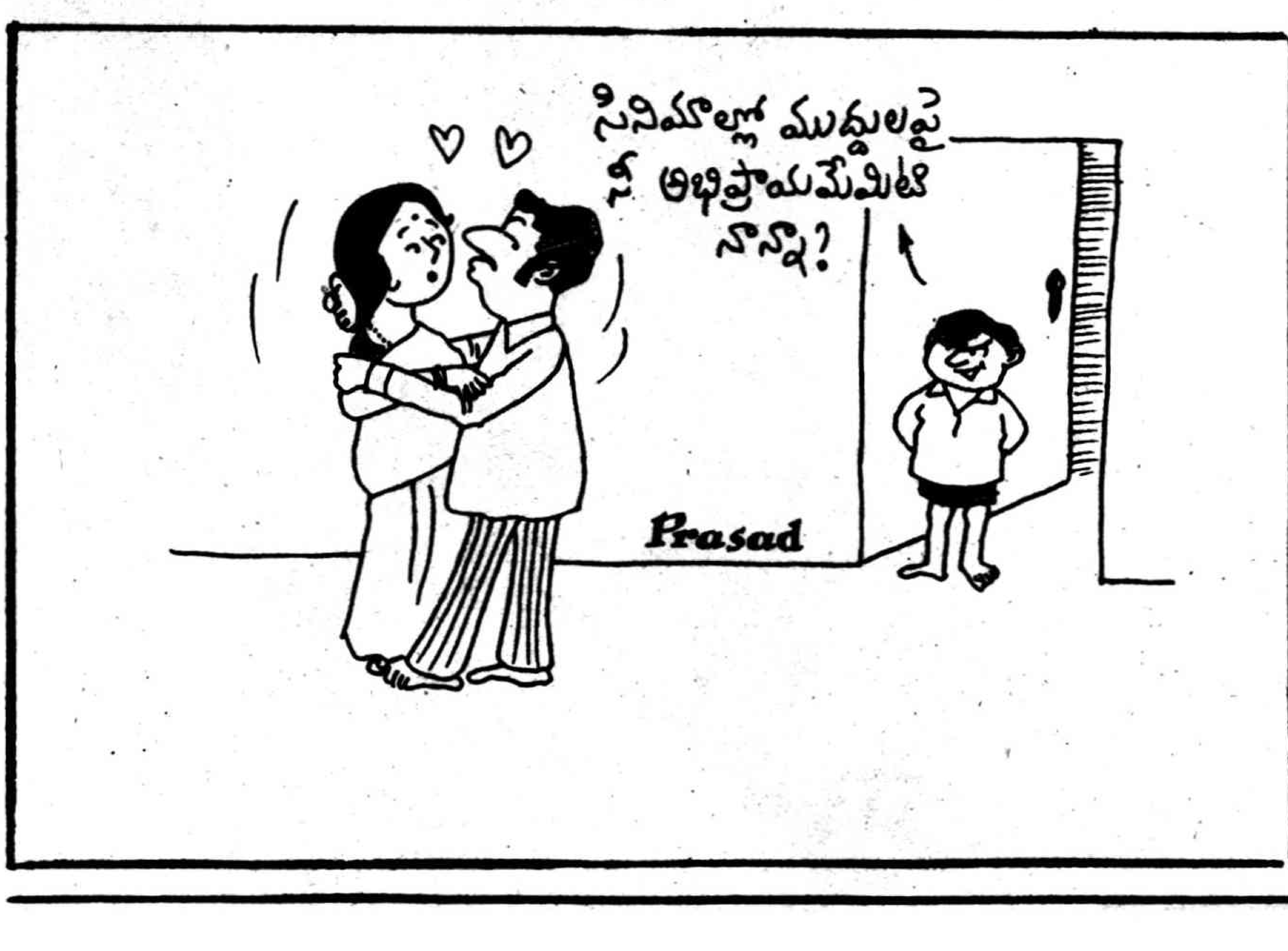

రమణ.

రమ భర్తకంటె రెండింతలు దిగులు పడింది. ఆమె మొహంలో రంగు మారింది. నిజం చెప్పాలంటే కొడుకుని కాన్వెంటులో చేర్పడానికి ఆమె పట్టుదలే అధికం.

"అయితే, ఇప్పుడెలాగండీ మరి ? నేనేం అంతగా చదువుకున్నదాన్ని కాను. మనిద్దరం వెళ్తే, వాళ్ళేవో ఇంగ్లీషులో అడిగారనుకోండి. నేనేం చెప్పగలన్ని ? నలుగురిలో అభాసు తప్పించి, ఇంకేమైనా వుంటుందా ?" అంతులేని నిరుత్సాహంతో అందామె.

రమణకి యిదో పెద్ద సమస్యగా నే తోచింది. తనతోపాటు రమని తీసుకెళ్తే తప్పకుండా అవమానపడాల్సివస్తుందని పించిందతనికి.

"అదే నేనూ ఆలోచిస్తున్నాను రమా!" సాలోచనగా అన్నాడు.

రమ ఏం మాట్లాడలేదు. ఏదో ఆలోచిస్తోంది. రమణ కూడా తీవ్రంగా ఆలోచించసాగేడు—ఏం చేస్తే బావుంటుందా అని.

రమణ మెదడులో తళుక్కున ఓ ఆలోచన మెరిసింది.

ముద్దం శెట్టి హనుమంతరావు

"ఓ అయిడియా వచ్చిందోయ్ రమా !" వుత్సుకతతో అన్నాడు.

"ఏమిటండీ అది?" రమలోనూ ఆసక్తి యినుమడించింది.

"మా ఆఫీసులో ఓ లేడీ టైపిస్టుంది. ఆమె సహాయాన్ని అర్థిస్తే సరి...."

"అంటే ? ఆమె యే విధంగా సహాయం చేస్తుందంటారు !" అర్థంగాక అమాయకంగా అడిగింది రమ.

రమణ చిన్నగా మందహాసం చేశాడు. "నీకు బొత్తిగా ప్రపంచజ్ఞానం లేదు రమా! ఇంగ్లీషులో మాట్లాడగలిగే ఓ స్త్రీ. ఇంటర్వ్యూ జరిగే కొద్దిసేపటికోసమైనా నాకు భార్యగా వ్యవహరించాలి కదా ! అందుకే అంటున్నాను....యీ కొద్దిపాటి సహాయాన్ని మా టైపిస్టు నుంచి తీసుకోవచ్చునని."

రమ మొహం వెలవెలబోయింది. ఆమె హృదయస్పందన జోరు హెచ్చింది. ఆ

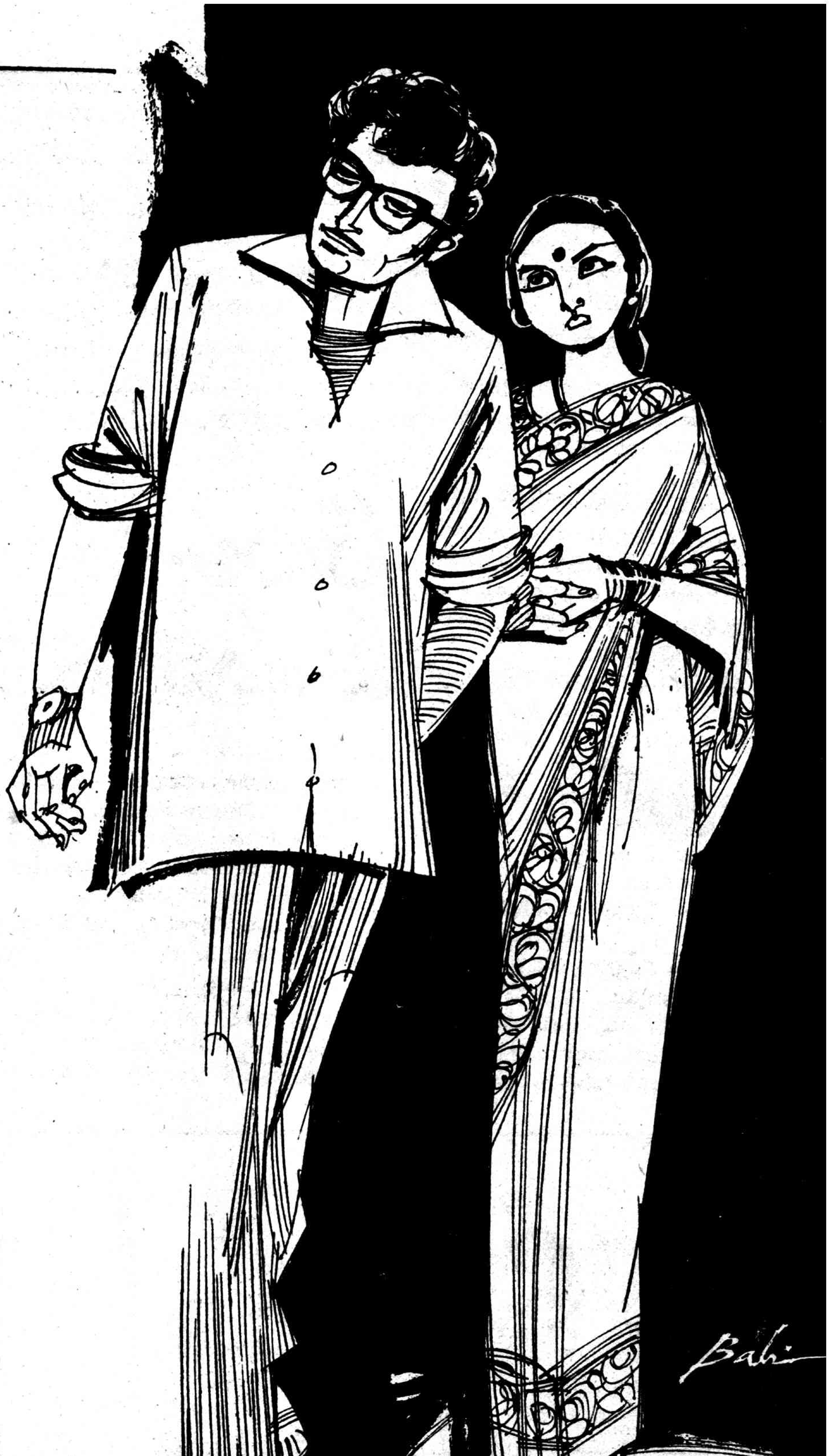

కొద్ది క్షణాలయినా తన భర్త సరసన, యెవరో మరో స్త్రీ భార్యనంటూనిలోవడం, ఆమెకి సుతరామూ యిష్టంలేకపోయింది. అంతేగాకండా, ఈ అవకాశాన్ని కావాలని వినియోగించుకోవాలని భర్త చూస్తున్నాడేమోనన్న చిన్న అనుమానం కూడా యేర్పడింది. ఆమె కళ్ళల్లో చిన్న యెర్రదనం చోటుచేసుకుంది.

"ఏవిఁటండీ మీరంటున్నది ? ఎవరో ఆ టైపిస్టుని తీసుకెళ్ళి, మీకు భార్యగా వాళ్ళందరికీ పరిచయం చేస్తారా ? నాకు ప్రపంచజ్ఞానం లేదంటున్నారుగాని, అసలు ఆ జ్ఞానం మీకుందండీ !" చిరు కోపంతో అంది.

రమణ చిత్తయిపోయాడు. భార్యకేసి అదోలా చూశాడు. ఆమె మొహంలో, కళ్ళల్లో, చిరుకోపం తారాడుతూవుంటే, కొంపదీసి తుపాను ప్రారంభమవుతుందేమోనని భయమేసింది.

"నాకు జ్ఞానం లేదంటున్నావు సరే— వొప్పుకున్నాను రమా ! కాని, యిప్పుడీ సమస్య పరిష్కారమయ్యేదెలా ? అయితే, మనబ్బాయిని కాన్వెంటులో చేర్పడం మాట మర్చిపో." గంభీరంగా అనేశాడు రమణ.

రమ మొహం వాడిపోయింది. ఒక పక్క అబ్బాయి కాన్వెంటు చదువు, మరోపక్క యెవరో పరాయిస్త్రీని తన స్థానంలో నిలబెట్టడం రెండూ ప్రముఖ సమస్యలై పోటీపడ్డాయి. ఏంచెయ్యాలో ఆమెకి అర్థంకాలేదు. తమ అబ్బాయిని చేర్పించినపుడే ఈ కొత్త రూల్సేవో రావాలా ? తానేదో కనీసం మెట్రిక్ పాసయ్యున్నా బావుండిపోను అప్పట్లో.... అదీ లేకపోయింది. ఎనిమిదో క్లాసుతోనే ఆపేయాల్సి వచ్చింది. అప్పటి పరిస్థితులు వేరు. పోనీ, ప్రస్తుతానికి తమ అవసరం కోసం, ప్రస్తుత సమస్య పరిష్కారంకోసం ఆ లేడీ టైపిస్టునే తాత్కాలికంగా ఉపయోగించుకుంటేనో...." ఈ కాస్త పరిచయం క్రమంగా ఎంత దూరం పోతుందో అన్న స్త్రీ సహజమైన అనుమానం ఆమె మెదడులో మెదిలింది. దాంతో ఏవేవో మనసులో వూహించుకుంది. అవన్నీ అప్రయత్నంగా వూహాలోకంలో మెదిలేసరికి, ఆమెకి కళ్ళు తిరిగినట్టయ్యాయి. మరింత ఆలోచించలేకపోయింది. ఒక నిర్ణయాని కొచ్చింది.

"పోన్లెండి. అబ్బాయికి కాన్వెంటు చదువే వుండక్కరలేదు. ఏదో ఒక స్కూల్లో చేర్పించండి. అందరి పిల్లలూ కాన్వెంటు స్కూల్లోనే చదువుతున్నారా ఏవిఁటీ? ఎందుకొచ్చిన పాట్లండీ యివన్నీను? ఉన్న అవకాశాలతో తృప్తి పడదాం" అంటూ తన నిర్ణయాన్ని వ్యక్తం చేసింది రమ.

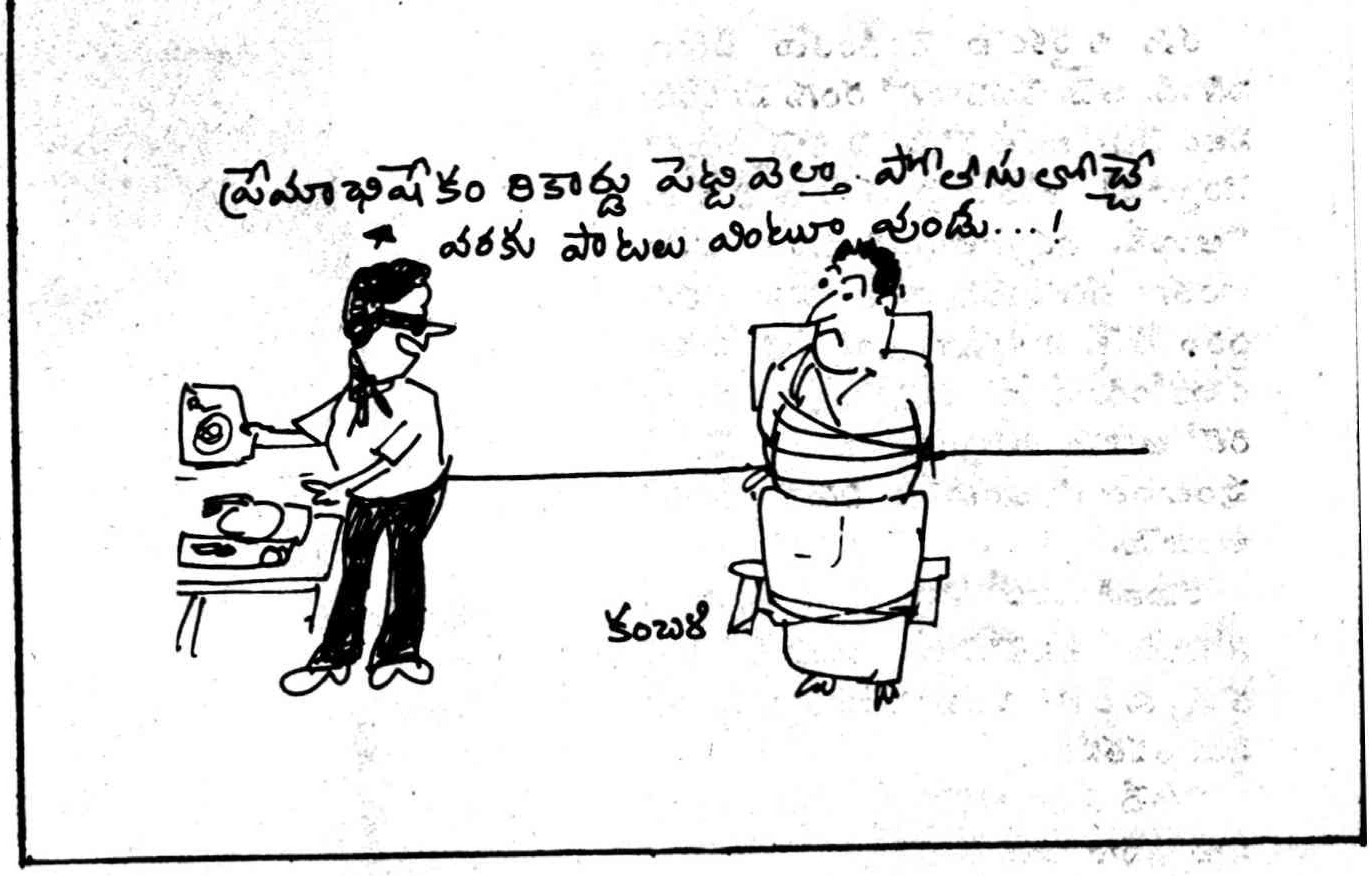

రమణ విస్తుపోయాడు. నిరుత్సాహం అతని నవనాడుల్లో ప్రవహించింది. అబ్బాయిని కాన్వెంటులో చేర్చి, వాడి భవిష్యత్తుకి పటిష్టమైన పునాది వెయ్యాలనే తన ఆకాంక్ష యిలా ఆదిలోనే అడుగంటబోతున్నందుకు మానసికంగా మథనపడ్డాడు.

"అదేవిఁటి రమా ? ఒక్కసారి నీ అభిలాషను, అభిప్రాయాన్నీ బలవంతంగా చంపుకుంటున్నావా !" బాధగా అన్నాడు రమణ.

రమ బరువుగా ఓ నిట్టూర్పు విడిచింది.

"మరేం చెయ్యమంటారండీ ? పరిస్థితులు మనకి ప్రతికూలంగా వుంటే, వాటిని యెదుర్కొనేకంటె వాటితో రాజీపడ్డమే శ్రేయస్కరం కదూ ?"

"పరిస్థితులు ప్రతికూలంగా వున్నాయని యెలా అనుకుంటున్నావు ?"

"మరేం అనుకోమంటారు ? ఎవతెనో ఓ పరాయి స్త్రీని తీసుకొచ్చి మీ భార్యగా పరిచయం చేసుకోవాల్సిన దుస్థితి యేర్పడుతోందంటే అనుకూల పరిస్థితికి నిదర్శనమనుకోమంటారా ?" సూటిగా ప్రశ్నించింది.

భార్య అంతరంగం అవగతమయింది రమణకి.

"దీన్ని ఓ దుస్థితిగా పేర్కొనడం బావు లేదేమో ఆలోచించు రమా! మన అవసరానికి ఆమెని వినియోగించుకుంటున్నామంతే. అదీ కొన్ని నిముషాలు మాత్రమే. నువ్వు బాగా యోచించు. మన అబ్బాయి కాన్వెంటు చదువుకోసమైనా, వాడి భవిష్యత్తుకోసమైనా మనం ఈ కాస్తంత సర్దుబాటు చేసుకోవాలి," అన్నాడు నచ్చజెప్పే ధోరణిలో.

రమ మళ్ళీ తార్కికంగా ఆలోచించింది.

"ఆ కొద్ది నిముషాలూ అయితే యిబ్బంది లేదండీ ! కాని, ఈ అవకాశాన్ని అదనుగా పెట్టుకొని, ఆమెతో పరిచయాన్ని పెంచుకునే అవకాశం వుంటేనో ?" తన మనసులో మొలకెత్తిన అనుమాన బీజాన్ని బైటపెట్టింది.

రమణకి నవ్వొచ్చిందామె తెలివితక్కువ ఆలోచనకి. గట్టిగానే నవ్వేశాడు.

"ఎందుకా నవ్వు?" మొహం ముడుచుకుంటూ అంది రమ.

"నవ్వుగాక యింకేవిఁటి? నీ తెలివితక్కువ ఆలోచనకి నవ్వాలో, జాలిపడాలో అర్థం కాకుండా వుంది రమా. స్త్రీ సహజమైన బుద్ధి పోనిచ్చుకున్నావు కాదు. ఒక్క విషయం ఆలోచించు. ఆమెతో పరిచయాన్ని పెంచుకోవాలంటే యిటువంటి అవకాశమే అందుబాటుకి రావాలా చెప్పు? ఆమె పని చేస్తున్నది యింకెక్కడో కాదు. మా ఆఫీసులోనే. అయితే అటువంటి భావనలే మాలో వుండవు. ఒకవేళ వుంటే నువ్వేవీఁ చెయ్యలేవు. మమ్మల్ని చూడలేవు కూడా. మనుషుల్లో నిజాయితీ, నీతి వుండాలిగాని, అడుగడుక్కీ యిటువంటి అనుమానాలు పెట్టుకోకూడదు. అది ఆరోగ్యానికి మంచిది కాదు. నా ప్రవర్తన తెలిసి కూడా నీలో యిటువంటి దురాలోచన వుద్భవించిందంటే నాకే సిగ్గుగా వుంది" మెల్లగా మందలిస్తూ అన్నాడు రమణ.

రమ చిన్నబుచ్చుకుంది తన అనుమానానికి. ఆయనన్నట్టు అటువంటి అభిప్రాయమేవుంటే, ఇలాంటి అవకాశమే వుండాలా ?..ఛీ! ఛీ! తన కెందుకొచ్చిందో ఈ అనుమానం..... అవమానంతో సిగ్గుపడిపోయింది.

"క్షమించండి! మీరన్నట్టు నీతి, నిజాయితీ వుండాలి. సర్లెండి. ఈ సంఘటన మర్చిపోండి. ఆమె సహకారాన్ని అడగండి. ఇలాగయినా, ఆ బ్బాయి కి కాన్వెంటులో సీటు దొరికితే ఆనందమే కదా?" అంది రమ.

"నీలో మొలకెత్తిన అనుమానం అడుగంటినట్టేనా?" నవ్వుతూ పరిహాస ధోరణిలో అడిగాడు.

"అబ్బ! పోదురూ! ఏదో ఆ పాడు అనుమానం వచ్చేసిందో సారి. ఈ సంఘటనే మర్చిపోమన్నానా మరి! ఇహ ఆ ప్రయత్నమేదో చెయ్యండి"

"ఇంక ఆవిణ్ణే అడగనీ! ఆమె నాతో పాటు అక్కడికి రావడానికి అంగీకరిస్తుందో లేదో?" కాస్తంత బెట్టు చూపించాడు.

"అంగీకరించేట్టే చూడండి...."

"ప్రయత్నిస్తాలే...."

ఆ రోజుకి ఆ ప్రస్తావన అక్కడితో ముగిసింది.

* * *

మరుసటిరోజు ఆఫీసునుంచి తిరిగొచ్చిన రమణకి చిరునవ్వుతో ఎదురయ్యింది రమ.

"ఏవిటి రమా, ఇవాళ ఎంతో హుషారుగా అగుపిస్తున్నావు? ఏవిటి విశేషం?" లోపలికొస్తూనే అడిగాడు రమణ.

"ప్రత్యేకంగా విశేషం ఏమీ లేదండీ! మీరు రేపు కాన్వెంటుకి వెళ్తున్నట్టేగా?"

రమణ కుర్చీలో కూచుని బూటు విప్పుకుంటూ భారంగా ఓ నిట్టూర్పు విడిచాడు.

"లేదు రమా! పరిస్థితి అనుకూలించ లేదు."

"మళ్ళీ ఏమయిందండీ?" గతుక్కుమంది రమ. ఆమె మొహం వివర్ణమైంది.

"మా సైపిస్టు ఒప్పుకోలేదు."

"ఎందుకొప్పుకోలేదూ?"

"ఆమెకున్న సమస్యలు ఆమెవి. నాతో పాటు వస్తే, లేనిపోని వ్యాఖ్యానాలు, అపనిందలు తలెత్తుతాయని ఆమె భయం. అనుమానాలు మనకేకాదు అందరికీ వుంటాయి" నవ్వుతూనే అన్నా దెబ్బకొట్టాడు.

రమ లోలోన చిన్నబుచ్చుకుంది.

"అయితే మరేం చేద్దాం?"

"ఏం లేదు. లక్షణంగా మనబ్బాయిని తెలుగు స్కూల్లో చేర్పించేస్తే పోతుంది. ఇంగ్లీషు చదువుకో దండం పెట్టేసి వూరుకుంటే సరి!"

"అంతేనంటావా?"

"అంతకంటే మరో మార్గం అగుపించడంలేదు రమా! నాకు భార్యగా వ్యవహరించమని ఇంకెవర్నీ దేబిరించి అడుగుతాం చెప్పు? అందుకే, ఆ ప్రయత్నమే మానుకుందాం."

"నాకూ అలాగే అనిపిస్తోందండీ! ఏం ఇంగ్లీషు చదువులెద్దురూ! సలక్షణంగా మన మాతృభాష నేర్పించుకుంటే పోలా! రేపే జాయిన్ చేయించండి."

"తొందరపడొద్దు. ఇప్పుడు మనబ్బాయికి వయస్సు చాలదు. కాన్వెంటులో అయితే నర్సరీ వుంటుంది కాబట్టి యిబ్బందిలేదు. అంచేత అబ్బాయిని యింటిదగ్గర తర్ఫీదు చేసి, వచ్చే సంవత్సరం చేర్పించాల్సిందే."

"వచ్చేసంవత్సరమే అయితే, కాన్వెంటులోనే మళ్ళీ ప్రయత్నిస్తే కాదుటండీ?" రమకింకా ఆసక్తి తగ్గలేనట్టుంది.

రమణ ఆశ్చర్యంగా ఆమెకేసి చూశాడు.

"అదిగో మళ్ళీ ఆ బలహీనతకి లోనవుతున్నావు రమా! ఆ ఆలోచన్ని నీ మనసులోంచి పీకి పారెయ్" అన్నాడు.

"అలాగేలెండి. మరి, ఆ తలంపు రానివ్వను." దృఢ నిశ్చయంతో అంది రమ.

"హమ్మయ్య! ఇప్పుడు నా మనసెంతో ప్రశాంతంగా వుంది. అబ్బబ్బ ఎన్ని ప్రయత్నాలు చేశాం? ఎంతమందిని బ్రతిమిలాడాం? ఛీ!ఛీ! ఆ చదువు లొద్దంటే వద్దు. నాకొక్కంచెం స్ట్రాంగ్ కాఫీ తీసుకురా!"

రమ లోపలికి వెళ్ళింది.

రమణ ఏదో రిలీఫ్ వచ్చినట్టుగా తృప్తిగా నిశ్వాసం విడిచి, కుర్చీలో వెనక్కి చేరబడ్డాడు. ●

ఇది మీకు చాలా ఉపయోగం

మా నిత్య వ్యవహారాలకు "వ్యవహారదర్శిని" అనే తెలుగుపుస్తకం చాలా ఉపయోగం. అందులో భూమిగాని, ఇళ్ళుగాని, ఆస్తి కొనేటపుడు తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు, భూమిగాని, ఉత్పత్తి, వ్యాపారం చేయాలంటే, దేనికెవరివద్ద ఎలా లైసెన్సు తీసుకోవాలి, వివిధజాతుల వివాహ, విడాకుల నిబంధనలు, స్త్రీపురుషుల ఆస్తిహక్కులు, ఎవరితోనైనా ప్రమాదం రాబోతే పోలీసు రక్షణకు ఎవరికెలా వ్రాయాలి. ప్రభుత్వ ఉచిత ఇండ్లస్థలాలు పొందటానికి ఎవరికెలా ధరఖాస్తు వ్రాసి పంపుకోవాలి, నోట్లు, దస్తావేజులు, ఒప్పందాలు, పత్రాలు, పిటీషన్లు, ఫిర్యాదులు, ఉత్తరాలు ఎలా వ్రాయాలి వాటి వివిధ నమూనాలు, అనేక చట్టాల వివరాలు ఇలాంటివెన్నో మీకు ఉపయోగపడేలా, తెలిసేలా వ్రాయబడ్డాయి. 300 పేజీల పుస్తకం. ధర రూ. 12. పోష్టుఖర్చులదనం. దేశసేవ ప్రచురణలు, 2. ఇందిరానగరు, వెంగలరావు నగరువద్ద, హైదరాబాదు-500890 కు ఉత్తరం వ్రాసి మీ ఉపయోగానికో పుస్తకం వి.పి. పోష్టుద్వారా పొందండి